Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36488
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

numerū mulier̄ implere non potuit. In mille qui ñ adpinquauerunt admu
lierē. ꝫ pterita purissimi pmanserunt. Hec aut omia tropice accipienda.
In mulieribus quippe studiosis. ꝫ cotidiana meditatione sudantib' uir inuenitur
cognatus purus. ꝫ uiri dignus uocabulo. Possumus ꝫ cognatus puiri accipe
mulieris p operib'. ꝫ dicere. quod difficile cogitatio alicui pura inueniri queat
opa ů quia p corpus administrantē aliquo semp errore cōmixta sint. Pe
aut ůd supra hebreū sermonē interpretantes diximů. una ad unā. ut inueniat
numerus. siue ratio aut cogitatio. aptius interpretatus est symmachus. unū
ad unū inuenire rationē. Qd enī nos absolute ꝫ normaliter adpellare. id est.
hoc quesiui. istud uolui inuenire. hebrei femmino genere pnunciant. sicut
ꝫ in psalmo. Una petii a dño hanc requirā. p eo ůd est unū. Quis autē est sa
piens. ꝫ quis nouit solutionē uerbi. Sapientia hominis inluminabit uultū
eius. ꝫ fortis faciē suā cōmutabit. Supra docuerat difficile bonū hominem
reperiri. ꝫ uenientē contra eiserat questionē. ado bonos homi
nes condito. s; sponte sua ad peccata delapsos. nunc ůd boni
homini dederit ds. quasi gloriabundus narrat. sapientiā scilicet
atq; rationē. prudentiā. occulta di nosse mysteria. in arcana cō
sensu cordis intrare. oblique autē de se loquitur. ůd nemo alta sapiens
fuerit. ut ipse. ꝫ nullus sic scire ꝫ pblematū solutiones. ꝫ sapientia eius. à
cuncto laudata sit pplo. que ñ solū intrinsecus latuerit. s; in superficie corporis
ꝫ speculo uultus eluxerit. utraq; omis hominis. prudentiā mentis in facie sua
pinxerit. Lxx. p eo ůd nos posuimů. quis autē sapiens. transtulerit. qui nouit
sapientiā. ꝫ p eo ůd nos diximů. ꝫ fortis faciē suā commutabit. posuerunt
impudentes uultu suo odientē. Et rursus cū multi sint qui sapientiā reprehendunt.
difficile inuenitur qui discernere queat uirū sapientē. ab his qui uidentur esse
sapientes. Et cū sint plurimi qui scripturarū occulta dicunt se posse soluere
rarus est qui ueā inueniat solutionē. Qd autē sequitur. sapientia hominis inlu
minabit uultū eius. ꝫ impudens faciē sua odietur: ita possum explanare ut
eauli uerba ponam. nos autē omis studata facie glām dni contemplantes. ꝫ
psalmiste canentes. signatū est super nos lumen uultus tui dne Sapientia autē
hic hominis. ñ aliā dicit absq; sapientia di. que cū sapientia di sit. iuxta
possibilitatē capacitatis hominis eius est incipit. qui se habere meruerit
omnis hereticus ꝫ falsū dogma defendens. impudens uultus eius. Denq; mar
tion ꝫ ualentinus melioris se dicunt naturē esse quā que condita est. ꝫ hoc
posse aliqua exparte fieri. si spē se huius rei contenderint. ꝫ ñ iam possidere
naturā. Ego os regis custodio. ꝫ loquela iuramenti di. ne festines a facie eius
abire. ꝫ ne stes in uerbo malo. quō omne ůd uoluerit faciē. sicut dixerit